המביא אשם פרק שישי כריתות כח.

לכבשתו. כלומר במקום כבשתו שרצה להקריב קרבן עני: והעני הואיל ונדחה. שכעשה שהפריטו לא היה ראוי להקריבו דר' אושעיא לעשייה דאמר לקמן מעמא מקדש עשיר והביא קרבן עני לא יצא: **ידחה. לעולה: קדושם דמיס מדחיס.** משהוקדש כמתנה לדמיס כמו זה שמתנתו לא קדש אלא לדמיו דהא עשיר הוה מדמתו קדושת דמיס לעולה מקדושת מזבח. וא"ת הלא אין מדיון לעוף ה"מ היכא דנראה להקריב בשעת הפרשה כגון אם הפרישו בעניות ונתעתר אבל זה לא חלה עליו קדושה מזבח מעולה: **וש"מ דיחוי מעיקרא.** דלא נראה מעולה כו: דלא חל עליו קדושת מזבח מעולה ונדחה הוי דיחוי לעולה וכ"ש נראה ונדחה פשיטא לן בכל דוכתא דשוב אינו מחזר ונראה: **קודש לפסח. כדי נסכיה: ילדה.** אפילו זכר ירעה דממנה קדושה דמחיה לא: **שמע מינה.** מדר"ש: **מם אחד מהן.** משעיר יום"כ מביא אחיהו מן השוק אלא בהגרלה ויקרב זה העומד אם אל שם הוה לאין בעלי חיים נדחין אע"ג דאבד בן גילו ונדחה זה מחזר ונראה ואין דיחוי אבל בעלי חיים: **אין הקיבון מפקדיסה.** אי זה לעולה ואי זה לחטאת: **אלא אי בלקיחה כעלים.** אם לקח זה לשם עולה וזה לשם חטאת אין הכהן יכול לשנותה בהפרשה: **אי בעשייה כהן.** שאם לא (ז) הפרישה הבעלים בשעת לקיחה יכול הכהן לעשות אחזה אילוקה עולה וחטאת ואף על גב דהפרשה (ח) אינן לקיחה לעשייה לא קנעו השם ויכול כהן לשנותן ולעשות את החטאת עולה: **ולקחה שני פורים וגו'.** אחד לעולה ואחד לחטאת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את האחד וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אחד זה לשם זה לעולה אינו רשאי לא קנע עליהן השם ויכול להלוף: **כמקום שלא קדש הגורל.** כגון שנתנו אחד מהן לדמיו: **אף השם נמי.** (ט) שקדש השם בשאר הקרבנות אף על גב דלאו שעת לקיחה ועשייה היא וקנני קדש השם שמתנו ואפי' קינין שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינין: **ואמר.** אחר שהעשיר מעות לקינו והעשיר (יא) [ואח"כ] אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו ואין מוסיף ומביא (יב) [חובתו] מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא עשייה וקתני מביא חובתו מדמי חטאתו (יג) ולא מדמי עולתו א"ר ששת ותסברא מתניתא מתקנתא היא דקתני והעשיר (יד) [ואח"כ אמר] והא"ר אלעזר א"ר אושעיא (טו)מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני לא יצא (יז) אלא מאי אית לך למימר שכבר אמר משעת ענייתו ה"נ (יח) שכבר אמר משעת הפרשתו ולר' חגא א"ר (יט) אושעיא דאמר יצא מאי איכא למימר(כ) תני ואח"כ לקח (יא) ואמר מיתיבי (כא)מצורע עני שהביא קרבן עשיר יצא עשיר שהביא קרבן עני לא יצא תיובתא דר' חגא א"ר אושעיא אמר לך שאני גבי מצורע דמיעט רחמנא (כב)זאת אי הכי אפילו מצורע עני נמי שהביא קרבן עשיר לא יצא לאיי הא אהדריה קרא תורת והתניא תורת לרבות מצורע עני שהביא קרבן עשיר יצא יכול אפילו עשיר שהביא קרבן עני שיצא תלמוד לומר זאת ולילף מיניה אמר קרא (כג)ואם דל הוא ואין ידו משגת מצורע (כד) הוא דעשיר שהביא קרבן (כה) עני הוא דלא יצא אבל מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני יצא: **מתני'** (כו)ר"ש אומר כבשים קודמין (יז) את העזים בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהם ת"ל (כז)ואם כבש **יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהם שקולין תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהן תלמוד לומר** (כז) (תור ובני) יונה או תור לחטאת מלמד ששניהם שקולין האב קודם לאם בכל מקום יכול מפני שכיבוד האב (יז) (כח) קודם על כיבוד האם ת"ל (כט)איש אמו ואביו תיראו מלמד (ל)ששניהם שקולין אבל אמרו חכמים (לא)האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא ואמו (לב)חייבין בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה (לג)אם זכה הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו: **גמ'** (לד)ת"ר ד' צווחות צווחה עורה צווחה אחת הרעיאו מיכן בני עלי חפני ופנחס שטימאו את ההיכל צווחה שניה פתחו שערים ויכנס יוחנן בן נדבאי תלמידו של פינקאי וימלא כרסו מקדשי שמים אמרו על (לה) בן נדבאי שהיה אוכל ארבע סאה גוזלות בקינוח

לכבשתו והעני הואיל ונדחה ידחה אמר רב הונא בריה דרב יהושע (ו)שמע מינה תלת שמע מינה בעלי חיים נדחים (ז) וקדושת דמים (ח) נדחה ודחוי מעיקרא הוי דחוי א (ט)מתיב רב עוקבא בר חמא (י)[א]המפריש נקבה לפסחו קודם הפסח תרעה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמיה פסח ילדה זכר ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו פסח (יא) ר"ש אומר הוא עצמו יקרב פסח ש"מ (יב)בעלי חיים אינם נדחים (יג) אמרי דבי רבי אושעיא כי (יד) אמרינן לרבנן דר"ש ס"ל בעלי חיים אינן נדחין (טו) והגרלה אינה מעכבת דתניא (טז)מת אחד מהן מביא חבירו שלא בהגרלה דברי ר"ש אלמא קסבר (יז)בעלי חיים אינן נידחין והגרלה אינה מעכבת (יח)אמר רב חסדא (יט)אין הקינין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מאי טעמא דרב חסדא דכתיב (כ)ולקחה שתי תורים וגו' (כא)ועשה הכהן וגו' או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן מיתיבי (כב)ועשהו חטאת הגורל (כג) עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת ואין כהן עושה חטאת(כד) שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שיקדש(כה)הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת קתני (כו) שם דומיא דגורל מה גורל לאו בלקיחה ולאו בעשייה אף השם נמי לאו בלקיחה ולאו בעשייה אמר (כז) רב ה"ק ומה במקום שלא קידש הגורל (כח) בלקיחת בעלים ובעשיית הכהן קידש השם אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן כאן שיקדש הגורל שלא בלקיחה ושלא בעשייה אינו דין שיקדש השם אי בלקיחה אי בעשייה ת"ל ועשהו חטאת הגורל (כט) עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת מיתיבי (ל) מטמא מקדש עני שהפריש מעות לקינו והעשיר (לא) [ואח"כ] אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו ואין מוסיף ומביא (לב) [חובתו] מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא עשייה וקתני מביא חובתו מדמי חטאתו (לג) ולא מדמי עולתו א"ר ששת ותסברא מתניתא מתקנתא היא דקתני והעשיר (לד) [ואח"כ אמר] והא"ר אלעזר א"ר אושעיא (לה)מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני לא יצא (לו) אלא מאי אית לך למימר שכבר אמר משעת ענייתו הא"נ (לז) שכבר אמר משעת הפרשתו ולר' חגא א"ר (לח) אושעיא דאמר יצא מאי איכא למימר(לט) תני ואח"כ לקח (מ) ואמר מיתיבי (מא)מצורע עני שהביא קרבן עני לא יצא תיובתא דר' חגא א"ר אושעיא אמר לך שאני גבי מצורע דמיעט רחמנא (מב)זאת אי הכי אפילו מצורע עני נמי שהביא קרבן עשיר לא יצא לאיי הא אהדריה קרא תורת והתניא תורת לרבות מצורע עני שהביא קרבן עשיר יצא יכול אפילו עשיר שהביא קרבן עני שיצא תלמוד לומר זאת ולילף מיניה אמר קרא (מג)ואם דל הוא ואין ידו משגת מצורע (מד) הוא דעשיר שהביא קרבן (מה) עני הוא דלא יצא אבל מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני יצא: **מתני'** (מו)ר"ש אומר כבשים קודמין (מז) את העזים בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהם ת"ל (מח)ואם כבש **יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהם שקולין תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהן תלמוד לומר** (מט) (תור ובני) יונה או תור לחטאת מלמד ששניהם שקולין האב קודם לאם בכל מקום יכול מפני שכיבוד האב (נ) (נא) קודם על כיבוד האם ת"ל (נב)איש אמו ואביו תיראו מלמד (נג)ששניהם שקולין אבל אמרו חכמים (נד)האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא ואמו (נה)חייבין בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה (נו)אם זכה הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו: **גמ'** (נז)ת"ר ד' צווחות צווחה עורה צווחה אחת הרעיאו מיכן בני עלי חפני ופנחס שטימאו את ההיכל צווחה שניה פתחו שערים ויכנס יוחנן בן נדבאי תלמידו של פינקאי וימלא כרסו מקדשי שמים אמרו על (נח) בן נדבאי שהיה אוכל ארבע סאה גוזלות

מסורת הש"ס

א) [נמ"ל ס. פסחים נח. קידושין ז. נחמיה יב. נע. עמ"מ מתוכה סיו.] ב) [מוספתא תחורה פ"ב ה"ב ס"ש.] ג) [ירושלמי מ. סנ. תמורה ריז.] ד) [מפסחים עב. ירושלמי סד. ובמדבר נע.] ה) [ערוכין ל. ירושלמי מ. מיר סיו.] ו) [קידושין יד. ירושלמי מ. מה. מילין נכ.ב.] ז) [מס לחמ ולין כהן עושה חטאתו]. ח) [ירושלמי קידושין ומילין: בקדש]. ט) [נ"ל רבא]. י) [ירושלמי מה. כל הנעלין]. כ) [כ"ש וכ"ש]. ל) [נמה כ' בקרבן ר"] נעשים מ"ד מ"ב. מ) פסחים מ:. נ) [נ"ל ירושלמי]. ס) [קידושין לח. ולו. ע) פסחים מ:. ירושלמי כמה כמה מיטים]. פ) [נמ"ל דמיריבן]. צ) [נ"ל כמה. ק) [ובמבאר רש"ס]. ר) [נמתיב יבן.]. ש) [במחבר מיו.]

הגהות הב"ח

(א) נמ' ש"מ בעלי חיים אינם נדחים א"ל ר' אפשרי כי אמרינן אנא לרבנן: (ב) שם ומה מקום שלא קדש כגולל ואפי' נלקחת וכו' אי בעשיים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהמלק קרבן עני לא יצא ובירון דלא יצא הייני קבע לומר לא דומיא דאיש אלא ואח"כ לקח מיתי: (ד) שם מה' אינם מלמד לא דומיא דאיש אמר: (ה) שם הוא עשיר שהמלק קרבן עני לא נ"ל ומיהו הוא המצרע: (ו) שם מתנסה יכול מפני כפיבה הלא עדדף עב: (ז) רש"י ד"ה אי בעשיים כהן אחם לא מפרשי הכבשים: (ח) ריה"ף ד"ה מי מקום שקדש: (ט) ריה"ף אלא אין יכי מקבשת היא אלא הכי איבעי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש מעות לקינו ואמר אלו לחטאתי וכו': (י) ריה"ף כבשים יכי דכבל דוכתי קדמו הכתוב כבשים לעזים דכתיב מן הכבשים והכר:

מוסף רש"י

מגא בגמרא הבא

רבינו גרשום

ראמר קרא מחטאתו נבי כשבה א' שעיה. כלומר דמהקדש כשבה אי שעיה כי כעני דהקר מקנה מעות נחלינון על עוף ומייתי קרבן מגרידו הייני שפמא משום דכשבה עוף תחוחיה מיני רמים ניעור אבל שעיריה האיפה וכו': ומ"ש כתיב על חטאתו. גבי שעיריה האיפה הכי קאמר דאי כתיב על חטאתו נבי עוף. ולא גבי שעיריה האיפה הוה אמינא כי מפרים מעות לקינו והעשיר כו': אבל הפרים מעות לשעיריה האיפה והעשיר. הלין מעות דאפרים אי לא העשיר טובא ניתי עוף כן ביתי ולא מן הלין מעות דאפרים דלאי הרחוחיה מיני רמים ניעור. ואי העשיר טובא נייתי כשבה אי שעיריה. והלין מעות דאפרים לשעיריה האיפה יפלו לנדבה ומשו"ה כתיב גבי שעיריה האיפה דהייגו דלי דלות על חטאתו למיהדרש בדאמרן דאי העשיר מצי מוסיף עליהנו ומייתי עוף אע"ג דלאו הרחוחיה מיני רמים ניעור: ואי חזר והעשיר מוסיף ומייתי כשבה. אי שעיריה: משמא מקדש. שהיה עשיר והפרים קן תחת כשבה שהיה חייב להביא כשבה עשיר והעני העשיר הוא ראוי להן הואיל ונדחה זה הקן כשהביא כשבה עשיר שלא יצא כראמר לקמן עשיר שהביא קרבן עני לא יצא עכשיו כשהוא עני נדחה שלא יצא ע"כ שיין לזה הקונט: ש"מ בעלי חיים נדחין.

קן זה שאין בו בסול בגופו: ר"ש קדושם דמים מרחה. בשהקדישו כשהוא עשיר לא קדש אלא לדמיו ונמדחה מהקרבה: דדחוי מעיקרא הוי דחוי לעולם אע"ג דחדר אחיתי: ריבי שמעון אומר הוא עצמו. הולך ומר יקריב פסח אלמא דבעלי חיים אינן נדחין אע"ג דעקבה אפ"ש דלא הוה ראיה לפסח אמרי (דהוולך קרב) כי אמר ר' אושעיא דבעלי חיים נדחין דרבון דר' שמעון דלא לר' שמעון דר' שמעון אשכחן נמי בהוכחא אחרתי ראיה ליה: בעלי חיים אינן נדחין דקאמר יבא חבר שלא בהגרלה ומגוזג לזה דהאי דלא מת לא איתחי והגרלה אינה מעכבת: אין הקינין מתפרשות. שלא (ויכלו) לקרות להם שם זה לעולה הוה לחטאת אלא אי בשעת לקיחת בעלים (דהיינן בשעה שקונה אותם יקרא להם שם או בשעיית כהן כשהכהן יקריב אותם יקרא להם שם דכתיב ולקחה שתי תורים לחטאת וכתיב ועשה ועשה אותם הכהן א' חטאת ואחד עולה: הגורל עושהו חטאת. כלומר ולא קראת שם עושהו חטאת: שיכול והלא דין הוא. שיהא השם עושהו חטאת: ומה במקום שלא קידש הגורל. בכל שאר הקרבנות: קידש השם. דבקראת שם קובבי: קתני שם דומיא דגורל. דקאמר ומה במקום גורל דלא הוי לא בשעת לקיחה ולא בשעת עשייה וקובבי חטאת אף שם נבי יכול לקבע בקינין אפילו שלא בשעת לקיחה ושלא בשעת עשייה וקשיא לרב חסדא: אמר רבא ולא (קשיא) הכי קאמר ומה במקום שלא קידש הגורל. בקינין לא בלקיחת בעלים ולא בעשיית כהן השם חטור שמקדש אי בעשיית כהן: כאן. בשעורים שקדש הגורל שלא בלקיחה ושלא בעשייה אינו דין שקדש בהו השם אי בלקיחה א' בעשיית ת"ל ועשהו חטאת כו': (אבל) ולא קתני שם דומיא דגורל: מטמא מקדש. עני שהפרישם מעות לקינו והעשיר דצריך לאיתויי ליה כשבה דאמר מאתון שהפרישם אלו לחטאת ואלו לעולה כשהוא רוצה עכשיו להביא כשבה שהיא חובתו לחטאת אלו מעות שאסר אלו לחטאת מדמי חטאתו שכן אחר הוא שהרי הכשבה מדמי חטאתו ואלו מעות שהפרישם לעולה העוף ולהביא כהן כבשתו ואלו לעולה כשהוא רוצה עכשיו להביא כשבה שהיא חובתו מדמי חטאתו אלו מעות שהפרישם לעולה העוף ולהביא הא דאמר ר' אושעיא דאמר מטמא מקדש עשיר שהביא קרבן עני יצא לעמיתה לא מצית אמרת הכי אמר לך רב חסדא תני לעמיתה דר' חגא מטמא מקדש מעות לקינו והעשיר דאמ"כ לקח דאמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי דקבע לחטאת מדמי חטאתו ולא לקח מן הדמים הנאמר דאמר תיתול קדושה דחטאת הנעשה ונפקא לחלרין והמעות נכנסו תחתיהן בקדושה ומוסיף עליהנו מביתו חבין חטאת בהמה והחטאת הנעשה בא עליו מעות אמר רב פפא הכא כמאי

ע) [לעיל ס. פסחים נח. קידושין ז. נחמיה יב. נע. עמ"מ מתוכה סיו.] ב) [מוספתא תחורה פ"ב ה"ב ס"ש.] ג) [ירושלמי מ. סנ. תמורה ריז.] ד) [מפסחים עב. ירושלמי סד. ובמדבר נע.] ה) [ערוכין ל. ירושלמי מ. מיר סיו.] ו) [קידושין יד. ירושלמי מ. מה. מילין נכ.ב.] ז) [מס לחמ ולין כהן עושה חטאתו]. ח) [ירושלמי קידושין ומילין: בקדש]. ט) [נ"ל רבא]. י) [ירושלמי מה. כל הנעלין]. כ) [כ"ש וכ"ש]. ל) [נמה כ' בקרבן ר"] נעשים מ"ד מ"ב. מ) פסחים מ:. נ) [נ"ל ירושלמי]. ס) [קידושין לח. ולו. ע) פסחים מ:. ירושלמי כמה כמה מיטים]. פ) [נמ"ל דמיריבן]. צ) [נ"ל כמה. ק) [ובמבאר רש"ס]. ר) [נמתיב יבן.]. ש) [במחבר מיו.]

עין משפט
נר מצוה

לט א מ"י פ"ב מהלכות קרבן מסה הל"ד [וס"ד מהל' מחוסרי הכפרה]:
מ ב מ"י פ"ט"ו מהלכות מעה"ק הל' ד [ס"ג מהל' מעה"ק]
מא הלכה כג ופ"ד הל' כד ופ"ו הל' ז ופ"ט מהלכות מעה"ק הלכה ח:
מב ג מ"י פ"ט מהל' מעה"ק הל' יח:
מג ד מ"י פ"ט מהל' מעה"ק הל' יב:
מד ה [מ"י פ"ו מהל' מחוסרי הכפרה]:
מה ו מ"י שם הל' יד מ"ש ס"ד רמ סעיף יד:
מו ז מ"י פ"ה רמ סעיף יד:
מז ח מ"י פ"ה מהל' מעה"ק הל' יא:
מח ט מ"ש ס"ד רמ סעיף יד:

תורה אור השלם

1. ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן לפני יי מזוב ממאתה: ויקרא יב ז
2. והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לייי ועשהו חטאת: ויקרא טו ט
4. ואת תורה תורה המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויקרא יד ב
5. ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ויקרא יד כא
6. ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: ויקרא ד לב
7. ובמלאת ימי טהרה בן שתו לבת חביא כבש בן שתו לעלה בן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: ויקרא יב ו
8. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי אלהיכם: ויקרא יט ג

שיטה מקובצת

(א) עיין בחידושין. (ב) דמים מרחה ורחחי אות ד' נמתק: (ג) [ד] עיין בחידושין: (ה) כי ס"א לאמר לרבנן ור"ש אות ד' נמתק: (ו) על חיבות הגרלה אינה מעכבת נרשם קו מלמעלה להורות כי לפיר ראוי למחקו: (ז) הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת: (ח) קתני שם. גליון אע"ג דהכא לא בקינין (איירן) ס"ס קים ליה דרב חסדא אמר מילתיה בשאר קרבנות דאין שייך בהם קבועת אלא בהפרשה או בעשיית כהן. מהרי"ל ז"ל: (ט) אמר רבה הכי קאמר: (י) הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת: (יא) והעשיר ראמר חטאת: (יב) והעשיר ראמר אלו: יכן ומביא חובתו מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא עשיה וקתני מביא חובתו תימה לי מאי פריך לרב חסדא דאיתו קינין קאמר דאין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן אבל בדמים לא קאמר. ס"א ז"ל דפשטא ליה דרב חסדא קאמר נמי למילתיה בכל הקרבנות דאין קביעות עליהן אלא בלקיחת הבעלים או בעשיית כהן ולכך פריך עלה א) מהא דהא מקרא קא לייף ולקחה שתי תורים ועשה הכהן אחד חטאת וקרא בקינין משתני אבל יכול להקדים בכל עת שירצה תיב. הראש"ש ז"ל: ען המשאנ ראין מוסיף ומביא חובתו מדמי חיבת לא ליש נמחק: (יז) ואמר והא"ר ותרבת ואת"כ ליש: (יח) הי"נ. ס"א שכבר לקח אבר משעת עניותו: (יט) א"ר אשאיה דאמר תיבה אשעיא: (כ) מצורע עשיר שהביא חיבת הוא ואות ד' נמחק: (כא) קודמין לעזים בכל חיבת אות ד' נמחק: (כב) ד"ל דכן יתה אי תיבת תור נמחק: (כג) האם עוף על חיבת קודם נמחק: (כד) על יחמן כן נדבאי שהיה אוכל ג' מאות עגלים ושתה ג' מאות נרבי יין ואוכל אביבים סאה גוזלות [בקינוח שעדרה]: (כה) מעולה ונדחה הוי ריחמי לעולה וכ"ש נראה ונדחה דשוב אינו חתר ונראה: (כו) הוא דקתני והעשיר חיבת הוצי נמחק: (כז) וכן שה בשמנים אי שה עזים הס"ד: (כח) כתיב וכן מי בעריך ערך כבש: (כט) עזים ובעלמא מקרים כבשים לעזים כאן: (לא) [ס"ל] ובכל דוכתא כתיב אם כבש בריאשא הדר מן הצדים כרכתיב כבשים אל בעיים אלמא איזה שהיעשה יקריב דזה חשוב כפי זה ולי"ג ל"ל אם כבש אי עז:

(ל) נדחה דמתניתא ס"ל עד תיכת תמא נ"ל מוקם נחלי מרגעים.

(א) [לעיל ס. פסחים נח. קידושין ז. נחמיה יב. נע. עמ"מ מתוכה סיו.] ב) [מוספתא תחורה פ"ב ה"ב ס"ש.] ג) [ירושלמי מ. סנ. תמורה ריז.] ד) [מפסחים עב. ירושלמי סד. ובמדבר נע.] ה) [ערוכין ל. ירושלמי מ. מיר סיו.] ו) [קידושין יד. ירושלמי מ. מה. מילין נכ.ב.] ז) [מס לחמ ולין כהן עושה חטאתו]. ח) [ירושלמי קידושין ומילין: בקדש]. ט) [נ"ל רבא]. י) [ירושלמי מה. כל הנעלין]. כ) [כ"ש וכ"ש]. ל) [נמה כ' בקרבן ר"] נעשים מ"ד מ"ב. מ) פסחים מ:. נ) [נ"ל ירושלמי]. ס) [קידושין לח. ולו. ע) פסחים מ:. ירושלמי כמה כמה מיטים]. פ) [נמ"ל דמיריבן]. צ) [נ"ל כמה. ק) [ובמבאר רש"ס]. ר) [נמתיב יבן.]. ש) [במחבר מיו.]

(ל) לעיל כ. ע"ש. (מ) נדחה כ' לעולה ולא לחטאת. (נ) כל זה עד אחר אמר רב ספא הכא כמאי שקיבון רק כן הוא ריחמא ד' מ"ת ע"ש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com